

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	Coman, V., Hotea, V., <i>Management industrial</i> , Ed.Universității de Nord, Baia Mare, 2009.
OA	Purcărea, A., Niculescu, C. Constantinescu, D., „Management - știință a lumii moderne. Sensurile managementului”, Universitatea din București, 2003. Disponibil la: ebooks . unibuc . ro / StiinteADM / management / 2 . htm .

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.4:4 – p.7:15

p.3:10 – p.12: 12

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la www.plagiate.ro

Anca PURCAREA, Cristian NICULESCU, Doina CONSTANTINESCU

Management

Curs pentru studentii anului I

[Pagina anterioara](#) - [Home](#) - [Cuprins](#) - [Despre autori](#) - [Pagina urmatoare](#)

1. MANAGEMENT - Știință a lumii moderne

1.1. Sensurile managementului

Ce este managementul?

De unde ar începe răspunsul la această întrebare?

Evident, de la o „radiografie” a mediului care ne înconjoară.

Managementul ca proces

Urmărește atingerea unor obiective (scopuri) utilizând resurse: oameni, materiale, spații, timp. Resursele sunt considerate inputuri (intrări) în proces, iar obiectivele outputuri (ieșiri), succesul unei bune conduceri (management) fiind dat de raportul dintre ieșiri și intrări, care indică productivitatea organizației.

Dacă managementul poate fi sintetizat doar în aceste câteva cuvinte, ce-ar fi de spus despre manageri?

Managerii sunt oameni care - folosindu-se de o serie de legi, principii, metode etc., în funcție de abilitățile personale - conduc procesul către atingerea scopurilor urmărilor.

Pe diferitele niveluri ierarhice ale unei organizații personalul este implicat, mai mult sau mai puțin, în managementul procesului.

O ilustrare a acestei idei este dată în fig. 1.1.

În stânga este prezentată structura ierarhică a unei organizații, iar în dreapta este redat mixul activităților manageriale și tehnice pentru fiecare nivel.

Fig. 1.1. Pozitia managerilor în ierarhia organizarii

Managerul este socotit ca fiind omul noilor cerințe de dezvoltare a societății, el executând o profesie cu un grad ridicat de cunoștințe și practici, a căror însușire cere un lung și complex proces de formare și perfecționare.

Managerul nu poate fi unilateral, să cunoască numai problemele tehnice sau economice, să se rezume numai la aspectele teoretice sau numai la latura practică. Trăsătura sa de bază trebuie să fie capacitatea de corelare și de integrare a tuturor acestor cunoștințe.

„Filozofia managerului” nu constă în căutarea adevărului absolut și etern; decizia managerului, deși fundamentată și elaborată, este aplicabilă într-un anumit loc și la un moment dat. Managerul este presat de timp, iar elaborarea unui model excesiv de riguros și modelarea excesiv de exactă a modelului necesită timp. În consecință, managerul operează cu modele simplificate și soluții optime.

Managementul ca disciplină

Este un domeniu al științei cu principii, concepte și teorii proprii, iar scopul său major este ca acestea să fie învățate și înțelese pentru a fi aplicate cu succes.

Bazele teoretice ale managementului își propun să dezvăluie legile, principiile, metodele, tehnicile, procedeele și regulile acțiunii eficiente. Artă a conducătorului înseamnă priceperea de a transpune această teorie în practică.

Managementul ca personal

Se pune de multe ori întrebarea, de ce o firmă are un succes atât de mare, sau de ce a dat faliment? Răspunsul este aproape același: a avut sau nu un management bun.

Termenul face referire la oamenii care, în diferite colective, sunt responsabili de coordonarea și conducerea organizației. Managerii sunt persoane individuale care conduc un anumit nivel ierarhic al organizației.

Managementul ca mijloc de a face carieră

Managementul, bine înțeles și aplicat, aduce un profit substanțial organizației; ca atare, persoanele implicate în acest proces au posibilitatea să-și arate calitățile și să urce treptele ierarhice, chiar până în vârful piramidei.

Concluzionând, managementul poate fi privit ca „personalul” care dorind să-și facă o „carieră” în domeniu trebuie să studieze „disciplina de învățământ management” pentru a o practica în „procesul de management”. Este procesul ce presupune ca una sau mai multe persoane să coordoneze activitatea altor persoane, pentru a obține rezultate, care nu pot fi atinse de nici o persoană care acționează singură.

La „granița” dintre artă și știință

De fapt, ce este managementul? O artă sau o știință?

Fără a avea neapărat valențe hamletiene, această îndoială stă de multă vreme la răscrucea importantă a definițiilor care s-au dat și se dau managementului.

Mulți ani managerii au considerat că luarea unei decizii este pură artă, un talent ce se dezvoltă pe bază de experiență. Această interpretare a apărut deoarece erau utilizate diferite stiluri în abordarea proceselor manageriale, stiluri care invitau la creativitate, dezvoltarea intuiției, valorificarea judecății și experienței, toate acestea neglijând abordarea analitică și sistematică.

Absolut, fără nici o exagerare, managementul poate fi pus lângă orice „artă” -, privită într-un sens mai larg (diagnoză medicală, chirurgie), aflându-se într-o permanentă strădanie de a folosi și aplica cunoștințele solide științifice în contextul decodificării realității după o matrice de nevoi și dorințe, pe care el o modelează continuu după chipul și asemănarea oamenilor.

Cele două interpretări ale managementului se află într-o perfectă complementaritate, respingând exclusivismul de orice fel. În acest caz, paradoxal, arta poate să devină „productivă” atunci când se bazează pe o înțelegere corectă și completă a științelor cu care se află în relație directă.

Arta managerială se manifestă printr-o „știință” deosebită de a utiliza și valorifica compromisul creator, ce produce adevărate miracole în creșterea eficienței și eficacității. Un proiectant de avioane, de exemplu, trebuie să facă întotdeauna un compromis între greutate și putere pe de o parte și cost pe de altă parte. Abilitatea acceptării acestui compromis de către manager - ca factor de decizie - poate deveni o

adevărată „artă”, în măsura în care, compromisul ales reușește să reducă la maximum eventualele consecințe negative ce ar izvorî din activitatea de concepție.

Managementul este știință în măsura acumulărilor teoretice (legi, principii, metode etc.) și artă, în măsura aplicării eficiente în practică a acestor baze teoretice. Modelele aparțin teoreticului (științei), dar formularea ipotezelor simplificatoare, adecvarea și utilizarea modelelor, țin de practică (arta managerului). Managementul este deci, în același timp, atât știință cât și artă (fig. 1.2.).

Fig. 1.2. Relatia dintre stiinta si arta a managementului.

Știința se obține din cărți, câteodată într-o perioadă scurtă, dar arta se îmbogățește exersând permanent, uneori în ani.

Teoria managementului are un caracter general pentru a fi aplicată în diferite domenii, dar practica managementului este specifică unui anumit domeniu (management industrial, agricol, financiar etc.).

De exemplu, managementul industrial este disciplina științifică cu caracter tehnico-economic care integrează bazele teoretice (legi, principii, norme, modele și metode) necesare proiectării, realizării, funcționării și dezvoltării sistemelor de producție industrială în condiții de eficiență economică.

Obiectul studiului este constituit, deci, de sistemul de producție industrială, respectiv procesul de producție industrială, ale cărui elemente sunt:

- forța de muncă (salariații);
- obiectul muncii (materii prime și materiale, combustibil, energie etc.);
- mijloace de muncă (mașini, instalații etc.).

Pe lângă resursele umane, materiale, financiare, mai sunt necesare și resurse informaționale.

În fig. 1.3. se observă că unele dintre elemente sau unele legături parțiale sunt studiate de discipline cu caracter fie ingineresc fie socio-economic.

Fig. 1.3. Relatia managementului cu alte stiinte.

Pentru studiul ansamblului este necesară o disciplină specifică, adecvată, care este managementul

industrial.

Este de remarcat că, deși disciplină distinsă, cu domeniul bine delimitat, managementul este totuși o disciplină de interferență, integratoare, globală, care operează cu noțiuni din:

- discipline generale (matematică, teoria sistemelor, cibernetică);
- discipline sociale (filozofie, psihologie, sociologie, drept și legislație);
- discipline economice (economie, finanțe, comerț);
- discipline tehnice și tehnologice de specialitate descriind cât mai corect procesul de producție.

Folosirea managementului ca știință prezintă avantajele unei activități raționale sistematice, bazată pe cunoașterea legilor și principiilor care guvernează dinamica fenomenelor.

Managementul reprezintă ansamblul acțiunilor întreprinse cu scopul direcționării eforturilor unei colectivități umane spre asigurarea progresului social și material, pentru satisfacerea intereselor ce

decurg din obiectivele majore stabilite pentru evoluția sistemului. Managementul se dezvoltă în prezent prin amplificarea și extinderea cercetărilor în diverse domenii. Se conturează, pe de o parte, tendința de diferențiere a ramurilor de cercetare, iar pe de altă parte, se amplifică tendința de integrare în vederea cuprinderii aspectelor complexe ale conducerii (informatica, cibernetică, teoria sistemelor etc.). Se formează, astfel, un sistem al conducerii care cuprinde numeroase discipline în plină evoluție, cunoștințele acestora integrându-se într-un sistem logic structurat sub forma unor teorii, legi, principii ale managementului.

Se afirmă că managementul este, poate, cele mai inexactă dintre științe. În particular, aceasta se datorează faptului că se ocupă de fenomene asupra cărora știm încă prea puțin. Nu trebuie uitat, însă, că și în știința, poate cea mai exactă - fizica - sunt zone întregi unde cunoașterea se dezvoltă pe bază de speculație și ipoteză.

Nevoia faustică de a face lumină în obsedanta chestiune a managementului ca artă sau știință este cu greu satisfăcută de cercetarea teoretică, în domeniu existând permanent nuanțe și conotații, care, în fond, dau savoarea și deliciul oricărui demers intelectual de ținută.

1.2. Managerii